

pel camí més fressat es segueix amunt i s'en deixa un altre, al cap de poc, que es dirigeix a l'esquerra. El que seguim va pujant cap al Nord i després de poca estona cal deixar de la mateixa manera un altre camí que, en pendent, està a la dreta. Aquí gira una mica vers l'Oest i va a passar per sota les bases noves del Serrat; des d'allí, per un camí de bast que pren direcció Nord, arriba en uns deu minuts a Puiggraciós, que ja destaca la seva silueta en la carena de la muntanya. Des d'ací hom pot passar per un camí carreter que va per darrera mateix de l'església, però cal tenir compte en no agafar el camí que pel costat dret baixa a Montmany. També es pot passar per una drecera que, per damunt de l'hort del rector, davant de l'església de Puiggraciós, passa pel mig del bosc en direcció Oest i en uns moments desemboca al camí carreter que comença darrera l'església, el qual ara també segueix cap a l'Oest. En pocs minuts de seguir-lo, es troba un coll de muntanya que uneix ambdues vessants; aleshores cal seguir un camí de bast que passa per la carena d'aquest coll en direcció Nord i arriba sota els cingles de Bertí, els quals va seguint per baix en orientació Oest, fins arribar al Grau de Mastret, per on s'enfila dalt del cingle al costat de la masia Mastret. Des d'allí hom veu perfectament la casa El Clascar, vers el N. O., que ressalta magníficament amb el seu aspecte senyorial. El camí carreter que es troba al cim del Grau, tot giravoltant per les vessants de la muntanya, porta tot planejant a El Clascar en uns 25 minuts.

Des d'aquesta casa i pel costat de la font que hi ha sota mateix en direcció Oest, cal baixar per un corriol perpendicular la línia del torrent; un cop aquest travessat, el caminet s'enfila suaument fins arribar a una casa abandonada que ja s'albirava des d'El Clascar cap al S. O. Davant mateix, però en la banda Oest d'aquesta masia deshabitada, hi ha un corriol que per la vessant obaga va baixant en direcció Sur i una vegada travessat un altre torrent s'enfila a la casa Uyà, de Bertí. Al davant de cal Uyà hi ha un corriol que, primer en direcció Oest i després en direcció Sur, passa a mig aire de la muntanya, damunt dels cingles inferiors que dominen perfectament la vall de Bigues. Aquest camí va giragonsejant seguint els entrants i sortints de la muntanya i planejant quasi bé sempre fins arribar a veure completament la vall de Sant Miquel del Fai en cosa d'una hora.

En ésser al dret del Santuari, quan el camí en la part obaga torna a giragonsejar per a anar baixant cap a Sant Miquel en pendent suau, cal pendre un corriol que, per fer drecera, baixa de dret cap a baix i va a sortir al pont construït damunt del Tenes, anomenat pont del Rossinyol.

Des de Sant Miquel cal seguir l'únic corriol que en direcció Sur va baixant paral·lel al riu; passa després per La Pineda, on agafa un camí carreter que porta fins a la carretera, a la parada dels autos de Riells.